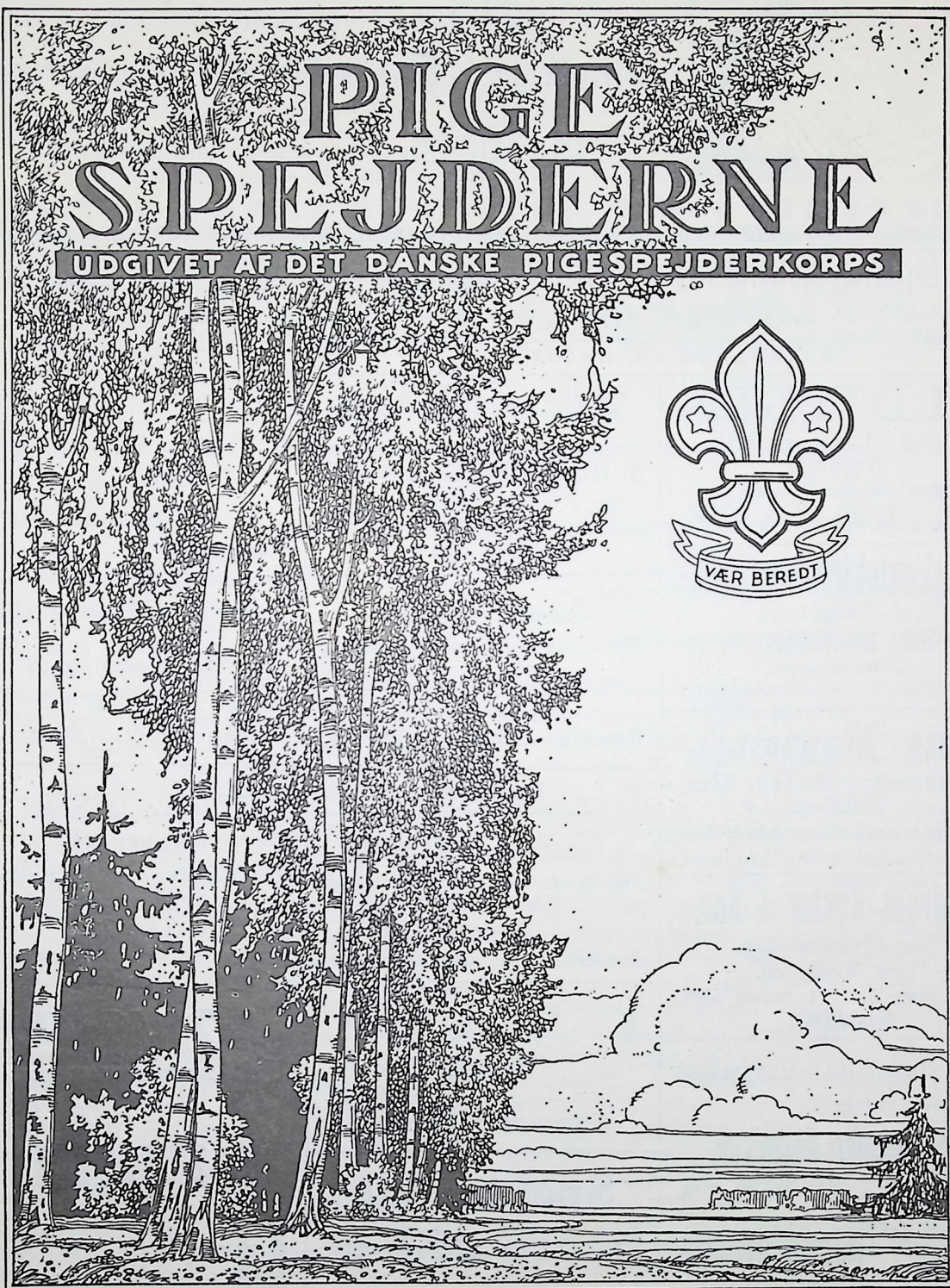

Nr. 9. — 1930.

Det er en Glæde

selv at tage Aftryk af sine Film paa:

selvtonende „**Tonafix**“ Dagslys Papir,
og det betaler sig.

TONAFIX Billedernes brune Tone straalere af
Sol — Sommer — og Varme.

„MERKUR“ FOTO ARTIKLER FAAS OVERALT

Byens Billigste Broderimagasin

Er det Nyheder,
De søger, da er **„TROJA“** altid først — altid
billigst.
Østergade 13, Kolding.

ULDJYDEN

Alfred Mikkelsens Eftf.,
Kolding,
fører største Udvalg i
TRIKOTAGE.

Damekonfektion og Kjoler

Billigst
CHR. BECHMANN,
Kontantforretning.
Tlf. 576. — Kolding.

Foto Magasinet,

Jernbanegade 8, Telf. 624,
Kolding.
Specialforretning for fotografiske Artikler.
Film fremkaldes og kopieres.

Andreas Kyster & Søn,

Skotøjsforretning.
— Eget Værksted. —
Adelgade 8. Telefon 430.
Kolding.

Spejderne handler bedst

hos

Bagermester Rosenlund,
Agtrup. Telf. Sdr. Bjært 94.

„Standard“ Mønsterforretning,

Horsens,
har altid sidste Nyheder.
Specielt
Hatte, Korsetter, Lampeskærme.

De sparer altid Penge

ved at gøre Deres Indkøb hos
S. HORSFELDT-JENSEN
Glas, Porcelæn, Køkkenudstyr
Telf. 1862. Axelstorvet 5 Telf. 1862.
KOLDING.

Carl Stotz,

Mode- og Manufakturforretning
Adelgade 4. Kolding. Telf. 124.
Specialitet:
Damekonfektion, Kjoler & Bluser.

Horsens.

Carl Corfitzen

Lædervarer — Glas — Porcelæn
Køkkenudstyr.
Horsens
Søndergade 23, liges. Raadhuset

K. K. Kjærby,

Konditori
Telefon 33. — Telefon 33.
Kippervig 5, Horsens.

Spejder- og Sportsartikler

Hans P. Andersen,
Telf. 87. Horsens.

N. Back Sørensen

Guldsmed og Optiker
Ramsherred 22.
AABENRAA.

Café Thaysen,

Konditori.
— Aabenraa. —
Store Gade 22. Telefon 205.

Cykler købes bedst og billigst

i
Cykleforretningen,
H. Frey,
Nørreport 9, Aabenraa.

Peter Jessen,

Aabenraa.
Manufaktur — Konfektion
Udstyrsforretning.
Telf. 76.

Gevaert
FILM
er den
hurtigste.

PIGESPEJDERNE

UDGIVET AF DET DANSKE PIGESPEJDERKORPS

Redigeret af Fru J. M. WILLER, Lindealle 4, Horsens.

Nr. 9.

Oktober 1930.

14. Aarg.

Spindelvæv.

Vejen og Tiden er uendelig, naar man i de stille Morgentimer skrumler med Sporvognen udefra og ind imod Byens Centrum. Taagen hænger tungt mellem Husene, Asfalten skinner af Fugtighed, de graa Huse ser morgengnavne ud, de røde morgentavse. Vi er ikke mange Mennesker i Sporvognen, og det synes mig, at vi i vor Morgenindesluttethed er ligesaa fremmede for hinanden, som var vi fra forskellige Kloder. —

Ved et af de utallige Stoppesteder stiger der en lille graa Kone ind, hvis hele pessimistiske Fremtoning synes mig at være Personifikation af selve den graa, trøstesløse Morgentaage. Fattigdom, Ludfattigdom, taler sit forpinte Sprog fra de flossede Sømme og de revnede Sko. Hun har en bleg, tjavset Unge ved Haanden — den laller saa underligt, Moderen ser forskræmt paa mig — jeg hører det vel ikke —? jeg forstaar, at Ungen er Idiot! — —

Og pludselig føler jeg en underlig Tomhed, en menneskelig Fattigdom et Sted allerinderst inde. Jeg vilde saa gerne paa en eller anden Maade trøste denne vildt fremmede Kvinde, fortælle hende, — at det hele er saa ligegyldigt. Men, hvad er det egentlig, der er saa ligegyldigt? Sige

hende, at det er saa ligegyldigt, om ens Tøj er gammelt eller nyt — det er noget Vrøvl. — Hun er vist ung, kan endnu faa raske og flinke Børn — men hvad ved jeg om det?

Og saa smiler jeg pludselig — ganske ureflekteret, jeg ved ikke hvorfor eller hvordan; det trækker lidt i hendes forgræmmede Ansigt, hun laver en forskræmt, genert Grimace, der ender i et lille sky, men taknemmeligt Smil. — Ord, klodsede, banale — er overflødige. Smilet er en af de hemmelige og dog aabenlyse Maader, som Mennesker allerbedst forstaar hinanden paa. —

Paa vor Vej gennem Livet møder vi de Mennesker, der kommer fra fremmede Steder og ad fremmede Veje; nogle glider os forbi fjerne, uænsede. Andre smiler vi med i fælles Glæde over det dejlige Solskin i Dag og Lærkesangen, andre igen udveksler vi et forstaaende Nik med ved en pludselig Situation paa et Gadehjørne. — Spindelvæv: lette er de Traade, der spindes Mennesker imellem, i de korte Glimt, de passerer hinanden — ligesom Skibe der mødes i Natten — et Glimt, maaske et Raab, saa Mørke igen og Tavshed; men de mange smaa Traade danner det store gyldne Spind, der væver Mennesker sammen trods Stridigheder, Misforstaaelser, Foragt og Misundelse. — Spindelvæv — Spindelvæv er ogsaa Forholdet mellem de bedste Venner;

vi sværger dem evig Troskab — og er selv i den bedste Tro og Vilje, mens vi sværger, glemmer blot, at Forstaaelsen mellem to Mennesker — der mener at kende hinanden vel — ogsaa kun er vævet af de spinkleste Traade, — der kan være mange af dem, een for hver af de lyse Øjeblikke, vi forstod hinanden, — men spinkle er de og skøre, brister for enhver Berøring, der mangler Nænsomhed, — ved et uoverlagt Ord og for hastig Dom. Man kan godt mærke det — det gør ondt, der hvor Traaden er revet over; sommetider er vi dumme, ømmer os og mukker over Smerten i Stedet for — som Edderkoppen — strax at spinde nye Traade for at udbedre Skaden.

Jeg føler det pludselig i den slingrende Sporvogn en taaget Hverdagsmorgen, at alle vi Passagerer, der nu sidder og skutter os isolerede og utilnærmelige, og alle de, der tripper af Sted paa Fortovet, morgenstravle, — at vi allesammen — alle vore smaa individuelle Ejendommeligheder til Trods, al vor manglende Forstaaelse af hinandens Motiver og Handlinger til Trods, dog hver især har en lille Gnist af een stor Fællessjæl, der aabenbarer sig kun i de Smil og Blik, vi modtager og giver paa vor Vej gennem Morgentaagen og i Livets mange Slags Taager og Solskin — og vi skal alle spinde paa det store gyldne Spindelvæv, der binder Menneskebørnene sammen.

A. E.

Harzen.

Søndag d. 3. August, Kl. 4 $\frac{1}{2}$ om Morgen
tog 7 Aabenraa Spejdere med Toget sydpaa for at foretage en Vandretur i Harzen. Efter at havde rejst hele Dagen, naaede vi Thale ved 9 Tiden om Aftenen. Allerede ved Vienenburg kunde vi skimte Brocken. Noget af det, der imponerede os mest paa Rejsen derned, var alle de mange Blomster, der var anbragt paa Husesene, paa Banegaardene, ja, endog rundt om Lygtepælene. Det var mørkt, da vi naaede Thale, vi kunde skimte Omridsene af Bjergene over Hovedet paa os, og vi glædede os ordentlig til næste Dag. Vi havde i Forvejen meldt os ind i »Reichsver-

band für deutsche Jugendherberge« og bestilt Pladser i Herbergene. Vi var ikke særlig imponerede af vort første Herberg, men jo længere vi kom frem, des bedre blev de.

Den første Morgen forlangte vi »Schülerkaffe« til 25 Pf. Koppen, og fik hver udleveret $\frac{1}{2}$ Liter Krus med noget tynd Kornfranchkaffe, som vi drak $\frac{1}{3}$ af. Af Skade bliver man klog, næste Gang forlangte vi »Bohnenkaffe«. Den første Dag vandrede vi gennem en Del af Bodetal. Vi maatte selvfølgelig først alle have en Stok og en »Stoknagel« i en af de mange Boder. Der er næsten alle Steder anlagt »Autoschutzwege« for Turister. Den første Dag gik vi kun 12 km, da vi ikke, dengang vi lagde Turen, var klar over, hvor langt vi kunde gaa med vore Oppakninger. Første Del af Turen gik langs »die Bode« op om Hexentanzplatz til Treseburg. Flere Gange undervejs standsede vi, dels for at hvile, men især for et nyde den dejlige Natur. Engang havde vi et Uheld. Der lød pludselig nogle Bump — Bump — Bump. Vi troede først, det var Karen, der trillede, men blev lettede, da vi hørte, det var hendes Rygsæk, der var forsvundet ud over Skraaning. Hen paa Eftermiddagen naaede vi Treseburg. Byen fik vi snart eftersat, den bestod hovedsagelig af Hoteller. Vi travede derfor ud til »Wilhelmsblick«, et Udsigtspunkt, og om Aftenen gik vi en dejlig Tur langs Luppoda (Biflod til Bode). For ikke at have for meget at slæbe paa, havde vi indrettet det saadan, at vi spiste Morgenmad paa Herberget, midt paa Dagen spiste vi Tørkost, der bestod af Klemmer med Margarine, Kogechokolade, Bröttchen o. l. Om Aftenen fik vi paa Herbergene Nüdelssuppe, Kartoffelsalat m. bayerske Pølser, Fleischbrühe eller lignende, undertiden Tørkost igen. Vi levede uhyre billigt paa Turen. Fra Treseburg fortsatte vi langs Bode til »Teufelsbruchen«. Det var midt paa Dagen og stegende hedt. Vi kravlede ned paa Klipperne ved Vandet. Her holdt vi Rast, spiste, soppede og hvilede paa Klipperne. Det var herligt. Der var ogsaa en drøj Tur i Vente. Fra Bunden af Dalen gik Vejen i Zig-Zag op ad »die Schure« til Toppen. Puh — det var varmt. Fra Toppen var der en pragtfuld Udsigt. Vi

saa ogsaa i Klippen Mærkerne af en stor Hestesko. Sagnet fortæller, at her sprang en Rytter over fra Hexentanzplatz. Nu gik det atter nedad, det er næsten værre end op. Langs Vejen voksede Kirsebærtræer fyldt med de dejligste sorte Bær. Vi spiste, saa vi var nærved at revne. Ved Aftenstid naaede vi Blankenburg og var nu nede paa Slettelandet igen. Naar vi kom til Herberget om Aftenen, klædte vi

»Ruine Regenstein«, der er udhugget i Klipperne.

os altid om i Uniformen, om Dagen gik vi i lette Sommerkjoler, og saa skulde Byen undersøges paa Kryds og Tværs, især de gamle Gyder. Fra Blankenburg gik Turen til Werningerode. Først travede vi ud til Regensteins, den laa ganske vist noget udenfor Ruten, men vi fortrød det ikke. Det er Ruinerne af en gammel Borg, der er udhugget i Klipperne. For 10 Øre ekstra saa vi det dybe Fangehul, det var ikke hyggeligt. Derfra over Klosteret Michaelstein. Landskabet var typisk dansk nu. Vi gik gennem Bøgeskov og siden over uendelige Græsmarker til Rübeland. Baggen blev i en Fart sat ind paa Banegaarden, saa noget at spise og saa skulde Drypstenshulerne efterses. Vi kom med et Hold og Fører ind i »Hermannshöhle«. I Begyndelsen maatte vi gaa helt krumme, men saa udvider Hulen sig og vi stod i en stor Hal med vældige Formationer af Drypsten. Føreren forklarede, hvad de forskellige

Figurer forestillede, hvad man ogsaa nok med lidt god Vilje kunde se. Det var lidt uhyggeligt og meget koldt derinde, saa vi var glade, da vi igen var ude i den friske Luft. Nu gik det i skarp Trav til Banegaarden. Resten af Turen tilbagelagde vi med Tog til Werningerode. Her har de et henrivende Jugendherberge. De fleste Steder, vi var, blev Herberget drevet i Forbindelse med en Restauration, men her var det en Villa, vi havde vort eget Værelse med Vaskekumme. Nedenunder var der Spisestue og »Tagesraum«. Den næste Dag skulde »Brocken« bestiges, men først skulde vi da se Slottet og alle de henrivende gamle Bygninger, bl. a. Raadhuset i gotisk

Brocken=Vandrere.

Stil og med Blomsterkasser overalt. Baggen sendte vi den Dag med Toget. Den ordinære Vej gik over Schierke, men vi tog en anden, der gik langs »steinerne Renne«. Da vi kom op til Vandfaldet, klatrede vi over det paa Hænder og Fødder. Her laa selvfølgelig ogsaa en Restaurant, det gør der paa de mest usandsynlige Steder, naa vi skulde nu ikke nyde noget, da vi havde Lommerne fulde af sure Æbler. Og vi gik og gik i en Uendelighed, men der var stadig ingen »Brocken« at se. Efterhaanden blev Vejen til Sti med store Sten i, saa vi maatte klatre paa alle fire. Naa, endelig lysnede det da, og vi kunde se »Brocken« med det lange hæsle Hotel. Det sidste Stykke fulgte vi den brede Vej, men vi var meget trætte. Paa »Brocken« var der koldt

og blæsende, men klart, hvad der er meget sjældent. Vi blev noget skuffede af Brocken, men vi kan altsaa sige, vi har været der. Nedad tog vi Toget til Bad Harzburg. Saa kom den sidste Vandredag. Humøret var ikke særlig højt, da vi startede. Vi følte os trætte og slappe; det var vist Luften, der var saa trykkende i Dalen, for efterhaanden som vi kom opad, gik det meget bedre. Den Dag gik vi gennem Okertal. Jeg for min Part synes, det var den bedste Del af Turen. Her var Naaleskov med mægtige Klippeblokke ligesom stablet op, nogle saa ud, som kunde de hvert Øjeblik falde ned. Man følte sig saa lillebitte i den

Udenfor Banegaarden i Hamburg.

vældige Natur. Vi naaede Romkerhalle, et Vandfald, hvor det blev et øsende Regnvejr. Vi benyttede saa Tiden til at spise i. Resten af Dagen gik vi langs Oker, til vi hen mod Aften naaede Goslar — die tausendjährlige Kaiserstadt —. I Goslar havde vi en Dags Ophold for at kunne se Byen. Den er meget ejendommelig med de mange runde Taarne. Næsten alle Huse er bygget af Bindingsværk, og Gaderne er smalle og krumme. Om Aftenen henligger det meste i Mørke, kun en enkelt Gaslygte brænder paa Hjørnerne. Vi var inde paa Raadhuset og saa bl. a. et originalt Brev fra Martin Luther. En katolsk Kirke saa vi ogsaa indvendig og »Kaiserhaus« med Tysklands Historie malet i Billeder paa Væggen. Der var nok at se paa i Goslar. Smukke gamle Huse med udskaaren Træværk og malet i smukke dæmpede Farver. Den næste Dag rejste vi til Hamburg. Undervejs havde vi et Par Timers Ophold i Hildesheim og benyttede Lejligheden til at se Byen, der havde mange

smukke gamle Bygninger. — I Hamburg boede vi paa et socialistisk Herberge, hvor der var det mest pragtfulde Vaskerum med Kummer, Brusebad og Spejle. Vi ankom til Hamburg ved Aftenstid, saa den Dag fik vi ikke set noget videre, men næste Dag tog vi Revanche. Først tog vi Sporvognen til Hagenbecks Dyrepark. Ved 2-Tiden var vi nødt til at tage derfra, skønt det var svært. Alt skulde prøves. Derfor tog vi »Untergrundsbahn« til »Karstadt«, et 5-Etages Varehus og en mægtig Kolos. Her kunde man købe alt mellem Himmel og Jord. Vi gennemgik alle Afdelinger og »rullede« op og ned ad Trapperne. Det havde vi aldrig prøvet før og syntes, det var mægtig Sjov. Vi vakte hel Opsigt i Uniformerne. Folk troede vi var alt mulig andet end Spejdere. Her er nogle af de Titler vi fik undervejs: Kommunist, Heils Armé (Frelsens Hær), Feuerwehr og weibliche Polizei. Til Oplysning for andre, der maaske kunde tænke sig at gøre denne Tur, kan jeg meddele, at Turen kom paa ca. 80 Kr. for hver med Lommepege, deraf gik over Halvdelen til Billet. Opholdet paa Herbergerne koster ca. 30 Pf. for Personer indtil 20 Aar og for andre 60 Pf. Der maa altid bestilles Plads i Forvejen. Iøvrigt kan alle Oplysninger faas ved Henvendelse til Hans U. Wölff, Helsingør, der er Tillidsmand for Danmark.

Daghy.

Eli Skou.

20 Aar.

Edith Feld.

17 Aar.

Efter kun faa Dages Sygeleje fulgte disse vore gode Spejderkammerater i 1. Stubbekøbing Trop hinanden i Døden til stor Sorg for os alle.

Eli Skou var i Sommer just bleven færdig med sin Uddannelse, nu skulde hun virke ved Hjælp af sine indvundne Kundskaber, men saa blev hendes Liv saa brat

afsluttet. Hun var den fødte Fører ved sin sjældne Opofrelse og Uegennytte, altid var hun til Hjælp saavel for Kammerater som for Tropsføreren. Det mærkede vi især i den sidste Lejr — hun var altid med i Arbejdet, og vi vil huske hende som den, der var med til at bære Dagens Byrder — og Nattens — var med til at sætte Liv i Troppen under det tre Dages Regnvejr og digte muntre Sange til at trøste en forsagt og være med til at faa den rette Tone frem i Lejren. Var der ingen andre til et Arbejde, gjorde hun det, og altid uden Beklagelse. De yngre Spejdere saa op til hende med Beundring, og vi ældre ventede os meget af hende i den kommende Tid. Med alt dette var »Mutte« stilsfærdig og tilbageholdende, i stadig Udvikling og oprigtig Søgen efter at naa fremad og opad.

„Salige er de rene af Hjertet“.

Edith Feld var ogsaa lige bleven færdig med sin Uddannelse, som hun med vanlig Energi havde fuldført. Paa Grund af dette Arbejde deltog hun det sidste Aar kun sjældent i Spejderarbejdet. Men nu kom hun igen til Samaritteruddannelse.

Hun var hjælpsom og trofast, især imod en lille Veninde, som nu fremfor andre sørger ved Tabet af hende. Hun viste sig altid smilende og fornøjet og virkede ved sit glade Sind — som Sygdom ikke slog ned — smittende paa andre.

Gud glæde din Sjæl i Himmerig.

Trf.

10 Aar!

Den 19. September er det i Dag. Den 19. September — hvad er det egentlig, der er af mærkeligt ved denne Dag? Aa, det er jo i Dag, du bliver 10 Aar som Spejder — 10 Aar. Tænk, at det virkelig er 10 Aar siden, man tog det Skridt, der skulde faa saa stor Betydning for ens pureste Ungdom og gøre Dagene brogede.

10 Aar siden er det nu, man havde første Mas med at faa Uniformen til at sidde rigtigt; det var et Mas over en tyk Barne-mave at anbringe en lægget, ulden Nederdel, saa at den ikke skilte fra Blusen og saa

at faa Bæltet med flunkende nyt Kompas, drabelig Kniv og skingrende Fløjte til at dække det kriminelle Overgangssted, — og saa var der Tørklædet, der skulde sidde lige — helst da — og bindes med en for Spejdere egen og for klossede Barnefinger meget vanskelig Knude. Og hvor man syntes, at hele Verden saa paa en, naar man skred til Patruljemøde — ogsaa om Vinteren uden Overtøj, for at alle skulde kunne se, at man, hvor lille og tykmavet man end var, var en af Alverdens glade Spejdere. — Det var saa let — det syntes saa let altsammen dengang — det er saa lige til at være vaagen, modig og ren, for med aabne Sanser og vidt aabne Øjne tager Barnet imod alt, hvad Livet byder paa — det ligger i dets Natur at søge og finde det bedste ud af det, det møder paa sin Vej, — Spejderloven er i Virkeligheden kun et Udtryk for dets bedre, ureflektende jeg. Det var saa let og ligetil — og dog noget af et Eventyr! — Og hvor syntes man ikke, at man ejede hele Verden, naar man en tidlig Søndag Morgen, mens andre endnu slumrede de retfærdiges Søndagsmorgensøvn, saa Solen staa glødende op over Taagerne, der blaanende slørede hele Naturens Virkelighed. Det var en Glæde, der ikke bestod i, at man blot var saa jublende ung, — men en Følelse, der virkelig bundede i, at man var Spejder og indstillet paa at »være beredt« overfor Livets Vidundere og Skønhed. — Hvor skinner for Erindringen ikke Solen over de første Sommerlejr, over deres glade Lege og spændende Oplevelser saavel som over Opvask af fedtede Gryder, og Ture, der egentlig var for lange for korte Ben; men hvor man ikke for alt i Verden vilde give sig, hellere bide sin Tunge af end at spørge, om der var langt igen. —

Aa, men saa kom der en skønne Dag, hvor man var blevet saa stor, at man pludselig ikke kunde forstaa alt det, der en Gang var saa let og ligetil. Der blev et stort og tomt Hul, der hvor der engang havde været ureflektet Glæde og Begejstring. Det maatte fyldes ud, — for Mennesker er bange for det tomme Rum. Man lægger paa egen Regning Dybsindigheder ind i Spejdertanken, vil have en dybere Mening, man vil finde et Noget, som det

(Fortsættes Side 112).

Horsens Trops Vandrelejr Bornholm rundt.

Øverste Række fra venstre:

1. Et forfriskende Bad.
2. Christiansøhumor, før Stormen satte ind.

I Midten fra venstre:

1. En Rekrut, der rykker i Lejr for første Gang.
2. Det gælder om at hænge fast.
3. En glad, „lille Havfrue“.

Nederste Række fra venstre:

1. Her gælder det ogsaa om at holde fast.
2. Kærrearbejde, ingen smal Sag ad en smal Sti.

Øverste Række fra venstre: 1. God Appetit. 2. Vor Kærre er vor Stolthed. I Midten fra venstre: 1. Ruinerne paa Christiansø bestiges. — 2. Lejrflaget i Lejren ved Slettestrand. 3. Kokkenpladsen s. Steds. Nederste Række fra venstre: 1. Store-Torv med et Par af Barakkerne ved Slettestrand. — 2. Hals Trop med Kæmpeappelsiner.

altsammen inderst inde er. Man reflekterer, men evner ikke at lodde dybt nok, — der var saa meget, der endte i Sentimentalitet. Det var en mærkelig Tid, saa rig paa Stemninger, saa fuld af Skuffelser, broget, svingende, gnistrende, uligevægtig! Ingen Tid var man saa afhængig af sine Førere, som den Gang; ingen Tid følte man som da, hvad det er at være Fører, hvad man forlanger af det Menneske, der skal være Fører; det er ikke nok, at det var et Menneske, der gav sin Tid og sine Kræfter, men det skulde være Mennesket med den evigt vaagne Interesse og Bevaagenhed, der aldrig viger tilbage for at sætte et Stykke af sit eget Jeg som Indsats, Mennesket, der aldrig er bange for at øse ud af sit aandelige Overskud, for at give ud, det hun selv lige har faaet! Mennesket, der aldrig bliver »routineret«!

En rig Tid, en usikker Tid, hvor man slet ikke kunde faa hele Livets uendelige Mylder til at indordne sig, hvor man alligevel klamrede sig til sit Spejderliv, der syntes at omgive de smaa Pile, der viste ud af Mylderet.

Oh — for et Kaleidoskop af brogede Minder! Jeg prøver i Aftenstilheden, kun afbrudt af et fjernt Tog, der snøfter af Sted langt borte — fut, fut — og saa dyb Stilhed — at huske det altsammen, trænge til Bunds i de Ting, der nærved var uforstaaelige, men taget paa langt Sigte, folder sig ud, klarer sig, jeg søger at rekonstruere Stemninger fra Lejrbaal, naar Mørket kom listende og ligesom lagde sin folderige Kappe om os og fik os til at føle os ene i hele Verden, ene under Cassiopejas store, stille Sommerfugl, — Stemninger fra Vintermorgener, hvor hele Verden blaanede af Dejlighed og knirkede af Frost, men ogsaa de store Skuffelsers Stemninger. Skønne Slotte byggede man i Drømme med gyldne Taarne og slanke Spir ragende højt op i Himmelblaaet, — men en skønne Dag bristede der noget, man snublede, faldt ned fra Skyerne, hvirvlede rundt i Luften — stod med et Bump paa Jorden, fortumlet, forfærdet.

Naar man har drømt skærsommernatslyse Drømme om sin egen Storhed, er det svært

at vaagne lille og ækel en raakold, taaget Vintermorgen, at finde, at det, der een Gang inspirerede ens Barnesjæl, fyldte den med svulmende Drømme og Mod til det største, maaske ikke er saa farlig stort og ideelt endda, at Spejderne og Spejderførerne ikke er andet end Mennesker — de har deres Ideer — bevares — men ogsaa deres Smaaligheder, — en for tidlig læggen Ansigtet i Alvorsfolder har sat Paranteser i deres Hjerne. Hvor følte man sig ikke lille som Patruljefører, naar de Toner, man slog an, slet ikke gav Genlyd, hvor følte man sig ikke glad og lys, hver Gang man var naaet et Hanefjed videre, havde mødt et lille Glimt af Forstaaelse. — Hvor har man ikke drømt med sine Kammerater i stille Sommeraftener og syntes, at man i Flok maatte kunne indtage Himlen med Storm, hvor har man ikke foragtet dem, der gav det næstbedste ud for det allerbedste, hvor har man ikke haft Medlidenhed med dem, der svigtede!

— Brogede Aar — rige Aar! rige for hvad de gav af Styrke til Fremtiden — og Tro, — glade Kammeratskaber — og Ven-skaber ud over Dagenes Stridigheder og Misforstaaelser — Tak, — brogede, fordi nogle af Erfaringerne blev høstet gennem Skuffelser saa nedslaaende, saa ydmygende, som skulde hele Fortidens muntre Leg og maalbevidste Arbejde slettes ud, viskes ud. Ak ja, det var den Gang! Og ud af Mørket, af Gardinernes bløde Folder stikker Erindringerne deres karakteristiske Ansigter og hvisker: »husker du det?« »husker du det?« — Aa jo, jeg husker det altsammen, en varm Strøm af Taknemlighed glider igennem mig, fordi alle disse brogede Billeder virkelig er mine, og for hvad disse 10 Aar har lært mig, at naar jeg en skønne Dag bliver stillet over for det store »Enten eller«, saa ved jeg, hvordan jeg skal vælge, for det har mine Spejdere lært mig: at intet maa gives ud for det bedste, naar det kun er det næstbedste. Ikke Taknemlighed mod de Aar, der er gaaet, maa holde mig tilbage, kun hvis et Stykke af Spejder-tanken er blevet til min, eller rettere, kun hvis Tanken svarer til noget, jeg har allerinderst inde, saa jeg kan give det Liv; frugt-bargøre det, kun da skal jeg om 10 Aar

til igen sidde ved mit Skrivebord, noget ældre og mere livserfaren, men stærkere end nogensinde føle, at

»naar Tankerne sendes tilbage,
da henter vi Styrke derved
og Mod for de kommende Dage
til Kampen, der kæmpes i Fred«.

A. E.

Napoleons March over de bornholmske Klipper — derunder hendes Waterloo.

Hvor langt er der endnu?« »Er vi der ikke snart?« »Hvor mange km har vi gaaet?« »Er der virkelig ikke mere end 15 km?« — Og Napoleon, der som bekendt altid drog en rørende Omsorg for sine Soldater, besvarer med engleblid Stemme de samme og samme Spørgsmaal.

Solen brændte, Tærne brændte, Rygsække gnavede — men frem kom vi. Dette, kan I nok forstaa, var den første Dag. — 2. Dag sprang vi af Sted paa de aller som letteste Fjed — og de sidste Dage, ja da løb vi bogstavelig talt. Men jeg vil heller ej skjule, at alt, hvad vi havde i Rygsække, var en Tandbørste (i Pose Nr. 9 — øverst) og (ovenpaa den i Pose Nr. 3) Snavstøj. Alt andet lod Generalen, stadig i sin store Omsorg og med sin saa megen Kærlighed, køre. Der var forresten indført et glimrende Posesystem i den Lejr. Det var svært at finde ud af (Jeg kender personlig en — stud. med. ovenikøbet — som slet ikke fandt ud af det under hele Lejren, og som altid forvekslede Pose Nr. 2 og 7.) Men hvis der er nogle Førere, der gerne vil lære det at kende, da kan Henvendelse ske til Tropsfører og kst. Divisionschef I. M. Nordentoft, C. F. Richsvej 101 B, København E. Hun vil maaske kunne forklare det i en forstaaelig og behersket Form — nu der er dannet saa god Praxis. Og har man først fundet ud af det — saa kan man aldrig finde sine Ting.

I de stille Aftentimer opførtes sælsomme Dramaer — i en dunkel Krog af Laden: Smaa Hvin høres — afskaarne Tær bæres væk. Folket staar blegt men fattet. Det var Lejrlægen — stud. med. Annasofie, der

virkede (maa endelig ikke forveksles med ovenstaaende stud. med. Der var nu ogsaa kun en stud. med. med, saa Forvekslingen sker næppe.) Hun havde ogsaa et glimrende System, som jeg vil anbefale: saa snart der kom en Vable paa en Taa — klippede hun Taaen af. Midlet er udmærket og giver den absolutte Garanti, at der aldrig kommer Vabler paa den Taa mere. Men hvad hun brugte af Forbindsstoffer!!! I Begyndelsen regnede vi det i Meter, men det blev selv Lejrens dygtigste Regnemestre hurtigt kede af. Saa regnede vi det i km. Men snart opgaves ogsaa dette, og Udregningen skete nu i Tons. Hun fik en Aften forelagt et meget mærkeligt Tilfælde: Een fremstillede en Taa, der voksede hurtigere, end de andre — et sælsomt Tilfælde, der blev afgjort særdeles konduitemæssigt af hende: hun gødede simpelthen de andre Tær — og snart var Forholdet rettet.

Samme Annasofie, der er ret alsidig, og kan mere end klippe Tær af, læste saa yndigt op for os om Aftenen, at smaa Spejdere fældede Taarer, Smaafuglene standsede deres Sang, Kilderne klukkede i Lunden — og Napoleon faldt i Søvn. Naar vi saa havde fældet Taare, sang forskellige rare Spejdere for os. Ikke mindst husker jeg »Nølle« med sin »Lærkerede« — og W. C. — ja dette W. C. har nu intet med Lejrbaal at gøre, men rummer en langt bedre Historie.

Der var en Dag — fatter Eder, at Napoleon var staaet tidligt op (dette er i sig selv en Sensation — men ork!!) og havde plukket Jordbær!!! ikke et enkelt Pund, men mange, mange — saa mange, at det kneb med at faa dem spist til Middagen. Men Spejdere giver aldrig op, og Lejrens Solstraaler »Stumperne« hængte i med anstrengt Smil og stive Øjne. Jordbærrerne blev spiste — men!! da Annasofie og jeg kom op i Gaarden, — da stod Folket tykt — ved en lille lav Bygning — »Stumperne« nærmest Døren — lykkelige. Annasofie havde travlt (forstaa mig ret: hun skulde forberede sig paa sin kildekluksende Oplæsning ved Baalet) — saa hun masede paa; men hvad sker!! Med vildt opspilede Øjne hængte »Nølle« sig i Dørhaandtaget og skreg: »Jeg kom først, jeg

kom først« — — da fortrak vi i god Orden.

Jeg kan berette om endnu flere gode Systemer — og dette er et virkeligt godt, fordi de frier Een for Førernes undertiden noget besværlige Tilstedeværelse:

I Stedet for at vandre 46 Mennesker i Klump, var vi delte i Hold, ledet mere eller mindre godt af en Holdfører. Vor Holdfører, Stine, var nu ganske umulig. Undertiden, naar vi blev alt for utilfredse med hende, truede vi med at afsætte hende og erklærede os som Republikanere. Det tog Stine sig meget nær, og da vi af Naturen er venlige, tog vi hende til Naade — mod at hun gav os alle Iskager, Kaffe etc. samt holdt os med Aviser. Vilde hun foretage sig noget, der ikke passede os, (og det gjorde det aldrig) da maatte hun bestikke os (nok et glimrende System — dem vrimlede det med i denne Lejr — — men dette til Oplysning for de menige Spejdere Landet rundt). Stakkels Stine — beklage sig turde hun ikke; thi Napoleon maatte da — med sine strenge Krav om Diciplin — uvægerlig have afsat hende (hun blev forresten afsat en Dag, hun havde været endog saa umulig, at Napoleon kunde se det, og Spirelius, der altid blev væk for os, blev Holdfører i Stedet for — af Chikane blev jeg forbigaaet) — — der var ingen anden Udvej for Stine end at betale, og det gjorde hun saa grundigt, at hun maatte laane Penge til Sporvognen hjem, da vi atter naaede vort Lands Hovedstad.

Stine og jeg havde det frygteligste Job sammen: Som det sikkert er hele vort Korps bekendt, brækkede Napoleon sidste Sommer under Slaget i Hartmans Allé sit Ben. Det blev skævt — lynende skævt — og hver Gang hun nu ikke gad gaa mere, saa sagde hun, at hendes Ben gjorde saa ondt. Saa blev der sendt Stafetter ud for at finde mig og Stine — — og vi skulde bære hende!! Jeg glemmer aldrig, da vi bar hende ned af de Almindelige Klipper!!

Vor Bagage blev kørt, fortalte jeg vist før. Ja Tak — — men!! Der var altsaa en Dag, hvor Een havde forsømt — ja, jeg nævner ingen Navne — af gode Grunde — men en Forsømmelse var sket. Da Stines Hold, som jeg desværre var paa, skulde gaa (som sidste Hold; det var vi altid; saa var der bedst Lejlighed til Formiddags-

kaffen) da laa der en ubeskrivelig Bunke af Rygsække — — og der stod vi smaa 7 Spejdere — med vore egne Rygsække og saa disse. Store Barnetaarer trillede ned ad vore Kinder. Forbandelser holdtes med Møje tilbage. Havde det staaet til mig, havde vi ladet dem ligge, men da Stine lovede særlig god Kaffe, og de andre syntes, det var Synd, saa tog vi dem med. Det var ikke Rygsække med en enkelt slidt Tandbørste — — nej!! Det var haardt pumpede Rygsække med Tæpper, Dyner, Extrauniformer og Varmedunke. Vi slæbte og slæbte — Vejen tog aldrig Ende. Vi traf Annasofies Hold. Hele det Hold tog een Rygsæk, der var saa let, at jeg kunde have baaret den paa en Lillefinger i udstrakt Arm. Og vi slæbte og slæbte. Skulderblade blev maste. Nogle fik Vabler paa Maven. Kraveben gnavedes i Stykker. Men hvad gjorde det, naar vi fik Lejrens øverste Ledelse, Merete Nordentoft — — til at solde, (dette var nemlig strengt forbudt). I den nærmeste By — der laa meget langt væk — gav hun os alle 7 2 Is (a 25 Øre en — dyr Historie for hende — hva? Men en Forsømmelse var jo ogsaa sket; dog jeg nævner ingen Navne.) ovenikøbet fik hele hendes Hold hver 3 (!) Is.

Hvem kan forlange, at Austerlitz-Solen skal lade sine Straaler spille samtlige 14 Dage over Napoleons Bornholmer-Færd. Napoleon mødte en Dag sit Waterloo, som hendes store Slægtning gjorde det.

Blodig og sønderreven førte hun sin lige saa blodige og sønderrevne lille trofaste Skare til Nederlag. Men som hin store Slægtning aldrig vilde erkende Sandheden af et Nederlag, saaledes gik det ogsaa her — det, der blev Napoleons Waterloo, satte hun i Klasse med sine berømmelige Jena- og Austerlitz Sejre.

Stines Hold havde indhentet »Lopperne«, og vi blev atter indhentet af Annasofie — halende af Sted med Napoleon. Nu skete det, at Annasofie fattede en varm Tilbøjelighed for os, der nu ogsaa var saa morsomme, medens Napoleon følte sig mere hjemme blandt »Lopperne«, hvor hun kunde følge med. — Dog sakkede de bagud paa en saa demonstrativ Maade, at det gik op for os, at de havde Hensigter — men hvilke? Tydeligt gennemskuede vi dem: de vilde

sidst — for ikke at komme til at lave Middagsmad. Da greb en retfærdig Harme os. Blege, men fattede satte vi os i Grøfteskanten og lod dem passere. — Næppe passeret satte de sig ogsaa. Dette gentog sig — da erindrede vi, at vi havde Proviant paa os — og begyndte at spise. Første Nederlag for »Lopperne« — der pludselig satte i Spring — og væk var de. Vi gik — vi blev urolige — Tiden gik — vi satte os og overvejede. Spejdere blev udsendt: De smaa Lopper incl. vor højtelskede Fører var og blev væk. Sørgmodig begav vi os til Gaarden — og hvem ser vi der: ukendelige paa Grund af Saar og Ødelæggelse andet end Napoleon omgivet af smaa nævenyttige Lopper — — i Færd med at lave Middagsmad. Vi skulde lige til at spørge deltagende til deres Helbred og juble over deres Nederlag: thi de var jo kommet først og var — ha! — i Færd med at lave Mad — da raabte Napoleon — fræk til det sidste — »Vi vandt — vi kom først!!« Ja Kvindeløge — den er sælsom. Pointet var at komme sidst for ikke at skulde lave Mad — og der stod de — i al deres Ødelæggelse og biksede Mad sammen — saarede og udmattede — medens vi friske og lette paa Fod kom sidst. — Gennem Brombærkrat — tumlende hovedkulds i dybe Afgrunde — faldende i rivende Floder — kæmpende med Skovens vilde Dyr havde den lille energiske Napoleon, med sikkert Instinkt, ført sin lille trofaste Skare — til Nederlag ganske vist, men dog med en glimrende Orienteringssans.

En Bildør smækkes op, og med Prima-donnamil og Favnen fuld af Buketter, givet af Forældre i Fryd over virkelig at se deres Børn levende — stiger Napoleon ind og under Mængdens Jubel glider hun væk.

...le.

Husflidsfondet.

Atter i Aar glæder vi os til at se store Fremskridt med Arbejder til Husflidsfondet. Det var en Fornøjelse sidste Aar at se hvilken Forskel paa Arbejderne, der var fra de første Aar, men alligevel har vi ikke helt naaet det, vi gerne vil, for fuldt ud at staa paa Højde med de andre Udstil-

lere. Standen minder for meget om en Bazar, hvad den helst ikke skal; der er endnu Troppe, der ikke generer sig for i sidste Øjeblik at rydde op i Bazarrederne og sende det som Husflid. Efterhaanden er der en stadig Strøm af Mennesker, der hvert Aar kommer tilbage som Kunder, og nye, der har faaet os anbefalet for fikse og praktiske Ting, og for deres Skyld og for Korpsets maa vi gøre alt for at faa det bedste og pæneste Arbejde. Her er et Par gode Raad: Lav ikke for dyre og store Ting. Legetøj er meget efterspurgt. Ikke Broderier — Ting med Henblik paa Julen er gode. Julenisser af Bast og Kabeltraad, Grødske til Julegrøden — hvem har en Ide til saadan? Eventuelt Fad til Grøden med malede Nisser. Små malede og lakerede Urtepotter til Tulipaner, Etuier til Brodersakse, Dukkemøbler i Bast og Straa, Lamper til Dukkestuer lavede af Knapper og Pergament, Rejsetasker af Ruskind, udstoppede Kludedyr, Blomster af Bog og Agern, ufarvede, det er Salgsvarer, der kan sælges i Hundredevis. Er der nogle, der har gode Mønstre til Dukketoj, saa send os dem, men helst med det samme med Opgivelse af Dukkens Størrelse. Saa skulde der gerne nogle store fornuftige Spejdere til at sælge alt dette, helst et Par imellem, der har god Tid mellem 1—10 Eftermiddag, vi kan ogsaa bruge nogle, der har Tid enkelte Timer, mon de findes? Da skriv til mig hvad Dag og Tid I kan hjælpe til, har I Telefon, da opgiv Nummeret, og I vil høre fra mig, naar vi har Brug for Jer.

Lis Bang,

Edisonsvej 125, V. Vester 8225.

Spejdere! Det Husflidssalg, som vi begyndte 1925, og som I troligt har arbejdet til i 5 Aar, kalder nu atter. Vil I være med allesammen, saa vi igen i Aar kan skabe en smuk Udstilling af eders Arbejde paa Teknologisk Institut, og ved Salg deraf den Sum Penge, som skal komme en Kammerat til Gode.

Husflidsfondet har Bud til os alle. Har du et Arbejde i Gang til os? Ellers begynd i Efteraarsferien.

Ingen maa svingte.

Alle Arbejder maa i Aar sendes til Fru Lis Bang, Edisonsvej 12, Købhvn. F. senest den 24/11. Udstillingen er aaben fra 29/11—14/12.

Paa Udvalgets Vegne
Ida Thorbek.

Landet over.

Københavns Division. September 1930.

1. Kbhvn.: Troppen inviteret til Afskedsfest hos Asta Kristiansen, som rejser til Paris. Asta har arbejdet trofast i Trp. i 2½ Aar og vil blive savnet af alle i Troppen. 16/9. Troppen fejrer sin 3 Aars Fødselsdag. Divisionschefen var til Stede. Lejrbaal med Sang og Oplæsning. Ugentlige Patruljemøder.

2. Kbhvn.: 6/9. Troppen fejrer sin 6 Aars Fødselsdag ved et Chokoladegilde i en af Spejdernes Hjem. Sang og forskellig Underholdning. 21/9. Førerpatruljen i Week-end Lejr i Studenterhytten i Søllerød. Karen Margrethe og Meise fejres i Anledning af 15 og 10 Aars Spejderfødselsdage. 28/9. Patruljeture. Ugentlige Patruljemøder.

Hvidegaard Trop: Ugentlige Møder.

4. Kbhvn.: Ingen Rapport.

5. Kbhvn.: Startet med 18 Spejdere d. 26/9.

Karen Radekop,
Divisionsadjutant.

Hellerup Division. September 1930.

1. Hellerup og »Vildgæssene« har 6/9. haft Lejr-Gensyn paa Furehøj Gymnasium med Underholdninger, Anekdoter, Sange og Lysbilleder fra Bornholmerturen, og 13/9. Tropsaften hos »Jens« i øsende Regnvej. 27—28/9. har »Veteranerne« og »Jenserne« holdt week-end i Roskilde.

1. Hellerupper og »Vildgæs« har store Ting for og lægger Planer om at bygge Tropshus ved Birkerød.

2. Hellerup har leget de tre Musketerer i Dyrehaven.

»Pylle« har overtaget 1. Amager. Der er afholdt nogle Førermøder, 1 Tropsmøde samt en Travetur af de lange. Troppen har holdt Bazar og Bal i Handels- og Kontoristforeningen.

Der er arrangeret et Par Samariterkursus for Divisionens Spejdere.

Annasofie Elmquist.

Sjællands Division. September 1930.

Rapporter indsendt fra Roskilde, Vordingborg, Korsør, Sorø, Hillerød, Nykøbing, Frederiksværk, Samsø.

Roskilde: Tropsarbejder genoptages af Aagot Schledermann.

Vordingborg: 10 aarig Fødselsdagsfest 21/9. Festen afholdes i Seminariets Gymnastiksal, Forældre og Interesserede, Drengespejderne og F. D. F. samles ved Kaffebordene, der er Underholdning af frsk. Art og Fru Elmquist læser H. C. Andersens Eventyr.

Korsør: 2 Tropsure, en Cykeltur til Vemmelv Kirke. 1 Førermøde. Føreren, Tropsraad og 4 store Spejdere deltager i Festen for Slagelse Trop.

Sorø: Træner til I Kl. Føreren og 12 Spejdere deltager i Festen for Slagelse Trop.

Hillerød: Week-end. Salg af Høstblomster.

Nykøbing: 1 Førermøde. Træner til II Kl.

Frederiksværk: 2 Svampeture afholdes i Septbr.

Samsø: Week-end paa Brattingsborg.

Slagelse: Tropsarbejdet genoptaget, forbereder Troppens 15 aarige Fødselsdagsfest, den fejres i Casino, hvor ca. 300 Mennesker var kommen til Stede for at høre Chefen tale om Pigespejderbevægelsen, derefter var der Underholdning og Kaffebrød. Troppen fik et Flag overrakt af Drengespejdertroppen og et Tæppe til Tropslokalet, af Tropsraadet fik Troppen 2 Teltposer, Blomster fra K. F. U. K. Spejderne, Hilsner og Telegrammer.

I. Thorbek,
Divisionschef.

Lolland-Falster Division. September 1930.

Nykøbing F. Trop: 1 Spejder indmeldt. Ugentlige Møder. Flere træner til 150 km Pladen.

1 Spejder rejst bort men staar i Troppen.

Martha Benninghoven von Voigt.

Fyns Division. September 1930.

Nyborg: Den 5. Førermøde med Drøftelse af Vinterens Planer. Den 21. Kirkegang Kl. 10 sammen med F. D. F., Drengespejderne og K. F. U. K. Spejderne. Overværede F. D. F. Udstillingens Aabning, Kl. 3. Spejderne havde selv en nydelig Udstilling af Husflid. Ugentlige Patruljemøder.

Faaborg: Den 30. Førermøde for at planlægge Tropsarbejdet for Vinteren. Ugentlige Patruljemøder.

1 Afgang.

Svendborg: Den 14. Tropstur og d. 28 Kirkegang i St. Jørgens Kirke. Ugentlige Patruljemøder.

1 Tilg. 1 Afg.

For Divisionschefen,

Sigrid Bachmann.

Sydjyske Division. September 1930.

Aabenraa: 1/9. Forældremøde ang. Blaameiser. Indmeldt 9. Frib talte om Spejderbevægelsen. Salg af Høstblomster. Troppen deltager i Divisionsturneringen den 13.—14. Septbr. 1 Førermøde. 11 Tilg.

2 Afg. Patruljemøder.

Esbjerg: Troppen deltog i Divisionsturneringen. 1 Tropsmøde, 1 Førermøde. Patruljemøde. Dannet 4. Patrulje. 3 Tilg. 2 Afg.

1. Fredericia: Troppen deltager i Divisionsturneringen. 1 Tropsmøde, 1 Førermøde, 1 week-end Tur. Salg af Høstblomster. Fest for afgaaende Tropsfører med Indsættelse af ny. 2 Spejdere gaar udenfor Nr. 3 Tilg. 3 Afg.

Sønderborg, II Fredericia, Toftlund, Varde, Ribe ingen Rapport.

Fromse.

Nørrejske Division. September 1930.

Aalborg Trop: 2 Friluftsmøder, 1 Tur, 1 Tropsraadmøde. 2 Spejdere bestaar den udv. Svømmepr. 1 Spejder bliver Stifinder, 1 Spejder bestaar II Kl. Indretning af Tropslokale. Træning til Rekrut, II og I Kl. samt Duelighedstegn. 3. Patrulje deltager i det kommunale Husholdningskursus. 3 Spejdere indmeldt. 2 Spejdere udmeldt.

Ville Buchwald.

G. Geertsens

Kafe og Conditori,
Hillerød,
bringes i velvillig Erindring
Telf. 784. Aarb. G. Geertsen.

I Hillerød

findes det smukkeste
Udvalg i Kjoler hos

C. B. Simonsen.
Telf. 237.

Guld, Sølv, Prima Plet.
Største Udvalg, billigste Priser

C. J. Berg,
Guldsmed. Telf. 292.
Roskilde.

J. P. Jensen,

Skotøjsforretning — Skomagergade 5,
Roskilde.

Lager af alt Læder og
Gummivarefodtøj.

Reparationer udføres. Tlf. 409

Spejderne køber det rigtige Fodtøj
hos

F. C. Geertsen, Telf. 165,
Sorø.

Johannes Høyers

Tlf. 401. Bageri, Tlf. 401.

Slagelse.

Spejdere køber
bedst og billigst

i **Trikotagehuset**

Vald. Poulsen, Roseng.
Slagelse. Telf. 223.

Spejdere køber det rigtige
Fodtøj hos

R. A. Sørensen,
Løvegade 5. Telf. 529.
Slagelse.

Sølv-Pokaler,

Sports-Medailler,

Forlovelsesringe.

Fritz Heimburger,

Købmagergade 63/65

Den bedste Sko

til den billigste Pris
faar De nu ligegodt i
„Skotøjsbørsen“,
I. P. Olsen, Holmbladsgade 25.

„Thor“ Holmblads-
gade 59.

Alt i Manufaktur og Trikotage.

Sportsstrømper, Lumber-Jack.

Mod Annoncen fradrages 5 %
paa de i Forvejen billige Priser.

„THOR“, Holmbladsgade 59.

P. Kjølholms

Skotøjsforretning og
Elektr. Reparationsværksted

Amagerbrogade 39.

Telf. Amg. 731 y.

Jenny Blach.

Damelingeri og Trikotage.

Amagerbrogade 72.

Telf. Amg. 4065.

Den elektriske Skomager.

Bedste Udvalg i Hjemmefodtøj.
Reparerer: hurtigt, solidt, billigt.

Christianshavns Torv 2.
Telefon: Amager 4896 y.

Strandvejens Messe,

Strandvej 9. Ryvang 2338.

Alt i

Manufaktur og Trikotage.

Nørrebro.

P. M. Bachs Eftf.

M. Hjuler,
Nørrebrogade 104,
Guldsm.

Stort Udvalg i Forlovelsesringe
samt Fest- og Brudegaver.

Det lille Skotøjsmagasin,

F. Elmstrøm,

har altid Nyheder.

Altid bedst. — Altid billigst.

Heinegade 4.

Gamle Smykker

efterses og repareres

Guldsm. Gyldenløvesgade 2
forretningen (ved Apotheke)

1. Kl. Reparationer. Bryllups- & Festgaver
Poul Andersen,
Forlovelsesringe. Juvelér og Guldsm.

Vesterbro.

De køber bedst og billigst i

Strømpemagasinet,

Enghavevej 51. Tlf. Vester 2041 V.

Stort Udvalg i
Strømper, Sokker, Handsker og Kraver.
Specialforretning — derfor billigst.

Lingeri,

Trikotage og Manufaktur
bedst og billigst.

A. Mygind.

Telf. Vester 589 y. Vodroffsvej 19.

Haandarbejds-Magasin,

Gothersgade 33, Kælderen.
Vester Farimagsgade, Butik 5.

Bedst og billigst.

E. K. Petersen.

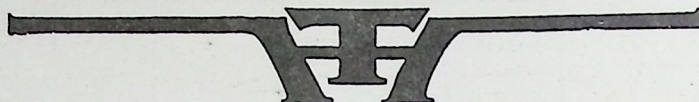
10 % mod Annoncens Aflevering.

For Piger og Dreng anbefales
Ulsters, Admiralfrakker, Kaaber i Klæde,
Duvetine og Tweed, Matrosdragter,
Lumbers, Blusliv, Kjoler samt Hætte
og Underbeklædning
til meget rimelige Priser. Spejdere 5 %.

C. Willumsen, Købmagergade 49
(skraas for Rundetaarn).

Aflæg vort Magasin et Besøg, og De vil finde et righoldigt Udvalg af
 Damekonfektion, Pælekonfektion, Kjoler, samt Overtøj og Kjoler til Piger. Rimelige Priser.

THORKILD HANSEN

AMAGERBROGADE 49.

Frantz Hingelberg,

Guldsmed,

St. Torv 5, Aarhus.

„Special“

Brunsg. 39. Telf. 6614.

Bedste Kvaliteter i Strømper
 og al Slags Dame-Undertøj
 til smaa, populære Priser.

R. Porse's Efterflg.

v. Clement I. Christensen,
 Middelfart.

Konfektion — Kjoler
 — altid de sidste Nyheder. —

C. Lundstrøm,

Bageri og Konditori,
 Middelfart. — Telef. 180.

Alfred Pedersens

Konditori,

Middelfart. — Telef. 248.

Helt sorte Cykler m. Ebonitstyr og Oliebadskædekasse: 135 Kr.

Fra 20 Kr. Udbetaling. 10 Kr. maanedlig.

Henstand med Betaling under Sygdom og Arbejdsløshed.

Stærke letløbende „La Bella“ Cykler fra 75 Kr.

Grundlagt
 1906.

Cykelfabriken „La“ Bella“

Grundlagt
 1906.

Nørrebrog. 234 (under Jernbanebroen).

Aaboulevard 17 (Hj. af H. C. Ørstedsv.)

**Caffé Løkken,
 Konditori,**

Sønderborg. Telef. 733.

Fotohuset,

Peter Kock jun.,

Sønderborg.

— Perlegade 25. —

K. Grimstrup,

Guldsmed, Urmager og Optiker.

Raadhushgade 14

Tlf. 707 Sønderborg. Tlf. 707

Køb hos Annoncørerne.

Den bedste Sko

til den billigste Pris
 faar De nu ligegodt i

„Skotøjsbørsen“,

O. Mortensen, Jægersborg Allé 24.

C. A. Petersen,

Østerbrogade 84.

Stort og smukt Udvalg i
Børne-Konfektion.

Chr. Dalgaard,

Juveler og Guldsmed.

Telf. Nr. 239.

Kongensgade 48, Esbjerg.

SKINDHUSET

Henning Christensen

Skindergade 6, København K.

*Handskeskind, alle Farver, Handskemodeller, Tryklaase,
 Ruskind i alle Farver, Rester, Skind til Kokkasiner og alt
 Læderarbejde, Lynlaase, Remme, Læder og Værktøj til
 Læderplastik, Ruskind- og Læderpjaekkerter fra 65 Kr.*

Spejdertæpper, Spejderstrømper.

Alt i Trikotage.

Skou Madsen,

Telf. 661. Nyborg. Telf. 661.

Redaktør: Fru Johanne Marie Willer, Lindealle 4, Horsens. (Hertil alt angaaende Indhold. Artikler til
 Bladet modtages helst inden den 27., dog kan mindre Ting modtages lige til den 4. Redaktionen slutter
 altid den 5. Bladet udgaar den 15.)

Redaktionssekretær Frk. Annasofie Elmquist, C. F. Richsvej 101 B. København F.

Administration: Fru Inger Ehler-Møller, Sundvej 59, Horsens. Giro 12621. (Hertil alle Pengforsendelser
 og Klager over manglende Blade m. m.)

Ekspedition og Tryk: F. Schur & Co., Horsens. Afleveret til Postvæsenet den 17. Oktbr. 1930.